

ELS SANTS

ENS AJUDEN EN EL NOSTRE CAMÍ

Aquesta família humana a la qual pertanyem, aquesta comunitat cristiana a la qual vam ser incorporats des del Baptisme, han donat fruits molt bells, homes i dones dignes de tota lloança, glòria de la humanitat, models per a la comunitat cristiana.

Aquestes persones de tots els temps, també del nostre, ens llicen un repte a nosaltres i ens conviden a seguir el mateix camí d'honoradesa i de coherència en la nostra vida de cristians.

❖ Continua havent-hi sants

Aquests darrers anys veiem que el papa Joan Pau II ha beatificat i canonitzat molts nous sants: vol demostrar als diversos països o famílies religioses que tenen models i intercessors propers, que els animen en la seva fe.

I és que hi continua havent també en els nostres temps moltíssims cristians que ens donen exemple de coherència i fins i tot d'heroisme en la seva vida. ¿Qui no se sent estimulat pels exemples del pare Maximilià Kolbe o de la mare Teresa de Calcuta?

Continua havent-hi autèntics sants al nostre voltant. Continua havent-hi "apòstols" que dediquen el seu temps a ensenyar i a educar i a preparar els infants o els nuvis per als diversos sagraments, o que donen testimoni de l'Evangelí en els diversos àmbits de la vida pública i privada. Continua havent-hi "màrtirs" que suporten amb elegància espiritual els dolors d'una malaltia o les dificultats que els comporta el voler viure en cristià en el món d'avui. Continua havent-hi cristians que compleixen amb admirable constància la seva bella i difícil missió d'esposos i de pares, o que continuen atenent els vells i els malalts amb una caritat apresada de Jesús. I molts joves que viuen les seves esperances i el seu amor amb alegria i fermesa cristiana, lliurats moltes vegades generosament al bé dels altres.

Ens donen exemple a nosaltres. La majoria d'ells no seran "canonitzats", no passaran a la llista del "Martirologi" catòlic ni tindran un dia per a ser recordats en el calendari. Però sí que estaran a les llistes de Déu, que són molt més abundants, i que són les que valen.

S'està notant, una mica per tot arreu, una "re-admissió" dels sants en la nostra vida cristiana.

Hem fet bé, en les últimes dècades, estimulats pel Concili Vaticà II, de centrar la nostra espiritualitat en Crist Jesús, en la seva Pasqua anual i en la seva Pasqua setmanal, el diumenge.

Però, juntament amb Jesucrist, també la Mare de Déu, i els sants formen part de la nostra família i ens aporten una ajuda molt vàlida per al nostre camí cristià. Tots ells són com una "encarnació", una traducció concreta i convincent, de l'evangelí: ens demostren que al llarg dels segles hi ha hagut milers i milers de persones que han fet seva la llista de les benaurances de Jesús i els seus criteris de vida. I que aquest és precisament el millor camí de l'èxit final i de la felicitat veritable.

Podem estar orgullosos de pertànyer a una família –l'Església de Jesús– que ha sabut donar a la humanitat persones tan plenes de valors. I podem, també, sentir-nos estimulats a imitar les seves actituds en la vida i animats a demanar-los el seu ajut, perquè són els nostres millors intercessors davant Déu.

❖ En els sants honorem Déu

Els sants són els qui millor han acollit en la seva vida el projecte de Déu i l'han intentat complir radicalment, malgrat els seus defectes i les dificultats ambientals. En ells ens mostra Déu la seva presència en la història d'aquesta humanitat que a vegades ens sembla tan pobra. Val la pena celebrar aquests sants i donar gràcies a Déu per ells.

Quan el Papa canonitza un sant diu solemnement aquestes paraules: "A la glòria de la santíssima Trinitat...". El tot Sant és Déu. Déu és la santedat absoluta, la plenitud de la santedat. Els altres som cridats a participar d'aquesta santedat que ell posseeix sense mesura.

❖ El millor fruit de la Pasqua de Jesucrist

Els sants són, realment, els millors deixebles en l'escola de Jesús. Es pot dir que els sants són el seu èxit més gran.

Han sabut escoltar la seva Paraula i posar-la en pràctica. S'han pres seriosament les benaurances i la novetat de vida que Jesús va proposar als seus seguidors. Si ell va morir a la creu i va ressuscitar per a la nostra salvació, els sants demostren que hi ha hagut persones –moltíssimes– que han acollit en elles aquesta salvació de Jesucrist.

Recordar i honorar els sants, començant per Maria, la Mare de Déu, és honorar el mateix Crist, que és el Cap d'aquest Cos format per persones que s'anomena Església i que des de fa vint segles és signe de la presència de Crist i ferment de vida enmig del món.

❖ Un do de l'Esperit a l'Església

L'Esperit de Déu, al qual anomenem de manera especialíssima "Sant", està comunicant a l'Església –podem dir també que a tota la humanitat– la seva llum, la seva gràcia, el seu amor, en aquests sants que omplen la història.

Unes vegades és l'Esperit de la veritat i la saviesa qui suscita en la seva Església homes i dones plens del saber de Déu fins a ser considerats "doctors i doctores" de l'Església. D'altres, és l'Esperit d'amor qui mou els sants a dedicar-se de ple als pobres i als malalts. O l'Esperit de la fortalesa qui els dóna força en el testimoni del martiri en els moments de persecució.

L'Esperit continua animant la seva Església. Els seus fruits es veuen clarament en aquestes persones, extraordinàries o ordinàries, però en tot cas plenes de fe, que anomenem sants. I en les obres que ells, moltes vegades amb admirable herència d'institucions, han posat en marxa.

❖ Orgull per a la comunitat eclesial

L'Església pot estar ben orgullosa dels sants que l'han honorada al llarg de tots els segles. No han estat persones d'un altre planeta, herois o superhombres, sinó creients que des de la vida monacal o enmig del món han viscut l'Evangeli de Jesús i l'han traduït en obres.

Començant per Maria de Natzaret, "la primera deixeble de Jesús" i "la primera cristiana". Després, uns han estat papes i bisbes, d'altres s'han retirat al desert, d'altres han viscut exemplarment la vida religiosa. Molts d'altres han viscut la vida matrimonial i s'han dedicat a les diverses professions de la societat. Uns han viscut molts anys, d'altres han mort joves. Molts han estat màrtirs, donant un viu exemple de coherència en la seva fe enmig d'un món que no els va entendre i els va perseguir fins a la mort. Alguns van fer miracles extraordinaris, mentre que la majoria va viure una vida normal de fe. Alguns van fundar famílies religioses o van deixar escrites obres admirables per la seva saviesa. La majoria, però, no passen a la història pels seus escrits ni per les seves fundacions, sinó per l'amable entrega als altres i la senzillesa de la seva vida cristiana.

En els campionats i en els jocs olímpics es reparteixen abundants medalles i premis, amb gran alegria dels premiats i dels seus països. Els sants han merescut en la història medalles d'or, plata i bronze molt més vàlides pels seus valors humans i cristians. Han merescut repetidament els premis Nobel de la caritat, de la pau, de la construcció d'un món millor.

❖ Invitació a la confiança en la humanitat

En uns moments en què podem caure en el pessimisme, perquè veiem que els valors de fe es van perdent, i sembla com si la comunitat cristiana i els valors de la família i les vocacions a la vida sacerdotal o religiosa no tinguessin gaire futur, mirar als sants ens pot fer recuperar aquesta esperança i aquesta confiança. Els sants no són teories: són exemples vius de moltíssimes persones que sí que han sabut viure segons Déu.